ภาคหนึ่ง ความรู้เกี่ยวกับอักษรจีน 漢字常識

1. ประวัติอักษรจีน (漢字的來源)

อักษรจีนมีประวัติความเป็นมามากกว่าห้าพันปีมาแล้ว เป็นอักษรที่ใช้บันทึกพงศาวดาร วัฒนธรรมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของจีนตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ตามประวัติ-ศาสตร์ได้บันทึกไว้ว่า ชังเจี๋ย* (倉頡) เสนาบดีของจักรพรรดิหวงตี้ (黃帝) ก่อน ค.ศ. 2704 –2594 เป็นผู้ประดิษฐ์อักษรจีนรูปภาพขึ้นมาใช้ ชังเจี๋ยประดิษฐ์อักษรจีนจากการสัง-เกต และเลียนแบบรอยเท้าของสัตว์และสิ่งต่างๆ ตามธรรมชาติ ต่อมามีการดัดแปลงรูปภาพเหล่านี้ให้เหลือแต่เฉพาะสิ่งที่เป็นสาระสำคัญ และในกาลเวลาต่อมามีการดัดแปลงรูปภาพต่าง ๆ ให้เป็นตัวอักษรที่มีลักษณะตามความนิยม เหมาะสม และง่ายแก่การเขียน

นักโบราณคดีปัจจุบันมีความเห็นว่าตัวอักษรจีนน่าจะปีนผลงานของมหาชน ชาวจีนในสมัยดึกดำบรรพ์ร่วมกันสร้างขึ้นมาใช้มากกว่า ส่วนชังเจี๋ยเป็นเพียงผู้รวบรวมและเรียบเรียงจัดตัวอักษรจีนให้เป็นระบบเดียวกันเท่านั้น

ตามหลักฐานโบราณวัตถุที่ขุดพบในประเทศจีน นักวิชาการทางโบราณคดีสันนิษฐานว่าได้มีการแกะสลักตัวอักษรจีนรุ่นแรกบนกระดองเต่าและกระดูกสัตว์เรียกว่า เจี๋ยกู่เหวิน (甲骨文) ซึ่งเป็นตัวอักษรจีนที่มีความสมบูรณ์ในตัวแล้วในสมัยราชวงศ์ซัง (商朝) ก่อนปีค.ศ. 1766–1122 จึงเข้าใจกันว่าอักษรจีนน่าจะมีใช้ก่อนสมัยนี้เป็นเวลานานแล้ว เพราะกว่าจะวิวัฒนาการจากรูปภาพมาเป็นตัวอักษรจีนต้องใช้เวลาหลายสมัย

ต่อมามีการจารึกตัวอักษรจีน จินเหวิน (金文) ลงบนระฆังและกระทะสามขาที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ในสมัยราชวงศ์โจว (周朝) ก่อนปีค.ศ. 1122–256 ตัวอักษรจินเหวิน มีขีดค่อนข้างยุ่งยากแต่ก็ยังเขียนง่ายกว่าอักษร เจี๋ยกู่เหวิน อักษร จินเหวิน มีชื่อ

---

*สวินจือ อันผู้ที่รักหนังสือนั้นมีมากหลาย แต่กลับโจษขานกันมีเพียง ชังเจี๋ย ผู้เดียว

(荀子 好書者眾，而倉頡獨傳者壹也。)

เรียกอีก 2 ชื่อคือ จงติ่งเหวิน (鍾鼎文) กับ ต้าจ้วน (大篆) และในสมัยต่อมาได้มีการเขียนตัวอักษรจีนมีลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกันตามความนิยมของคนในท้องที่ต่าง ๆ ในสมัยจั้นกว๋อ (戰國) ก่อนปีค.ศ. 475-221 เมื่อกษัตริย์ฉินสื่อหวง (秦始皇) รวบรวมประเทศจีนเป็นปึกแผ่นแล้วขึ้นครองราชย์เมื่อก่อนปี ค.ศ. 221-206 ได้มีการชำระตัวอักษรจีนทั่วประเทศให้เป็นระบบเดียวกันเรียกว่า จ้วนซู (篆書)หรือ เสี่ยวจ้วน (小篆)เนื่องจากตัวอักษร จ้วนซู มีขีดหงิกงอซับซ้อนยากแก่การเขียน จึงมีการดัดแปลงให้เป็นอักษร ลี่ซู (隸書)ในสมัยราชวงศ์ฮั่น (漢朝) ก่อนปี ค.ศ. 206-220ซึ่งปีนตัวอักษรจีนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอักษรจีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ต่อมามีการดัดแปลงตัวอักษรจีน ลี่ซู ให้เป็นอักษรแบบ ไข่ซู (楷書)ในปลายสมัยราชวงศ์ฮั่น เป็นตัวอักษรที่มีขีดตรงและมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยม ซึ่งเป็นตัวอักษรแบบ ฉ่าวซู (草書)เป็นการเขียน ลี่ซู แบบหวัดติดต่อกัน ส่วน หังซู (行書)เป็นการเขียน ไข่ซู แบบหวัดและเป็นลักษณะตัวอักษรที่นิยมใช้กันมากที่สุด

<u>ตัวอย่างวิวัฒนาการอักษรจีน</u>

1.1 ที่มาของอักษรจีน

อักษรจีนปัจจุบัน	อักษรเดิม	คำอ่าน	ความหมาย	คำอธิบาย
人		rén (เหยิ่น)	คน	เดิมเขียนเป็นคนก้มหน้าดำนา แล้วค่อยเปลี่ยนแปลงมาจนในปัจจุบันเหลือแต่เพียง 2 ขา
大		dà (ต้า)	ใหญ่	คนกางแขนออกเต็มที่

อักษรจีนปัจจุบัน	อักษรเดิม	คำอ่าน	ความหมาย	คำอธิบาย
山		shān (ซัน)	ภูเขา	เป็นรูปภูเขาสามยอด
水		shuǐ (สุ่ย)	น้ำ	เป็นรูปแม่น้ำ
木		mù (มู่)	ต้นไม้	เป็นรูปต้นไม้
上		shàng (ซั่ง)	บน	เป็นรูปคนอยู่ข้างบน
旦		dàn (ตั้น)	รุ่งอรุณ	เป็นรูปดวงอาทิตย์โผล่พ้นขอบฟ้า
明		míng (หมิง)	สว่าง	เป็นการรวมตัวจากดวงอาทิตย์และดวงจันทร์
苗		miáo (เหมียว)	ต้นกล้า	เป็นรูปต้นหญ้างอกอยู่บนท้องนา
妻		qī (ชี)	ภรรยา	รูปนี้ประกอบด้วย "女" หมายถึง ผู้หญิง และ "帚" หมายถึงไม้กวาด ดังนั้นผู้หญิงที่ถือไม้กวาดหมายถึงผู้ดูแลบ้าน

1.2 ลักษณะตัวอักษรจีนที่เขียนในสมัยต่าง ๆ

– ตัวอย่างอักษรเดี่ยว

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8)

คำอ่าน	ความหมาย
chū(ชู)	ออก
xíng(สิง)	เดิน
chóng (ฉ๋อง)	ตาม
zhòng (จ้อง)	กลุ่มชน
cǎi (ไฉ่)	เด็ด
mù (มู่)	ตา
páng(ผัง)	ข้าง ๆ
mèi (เม่ย)	น้องสาว
jiào (เจี้ยว)	สอน
mǎ (หม่า)	ม้า

(1) **เจี๋ย กู่ เหวิน** สมัยราชวงศ์ซัง 1766-1122 ก่อน ค.ศ.

(2) **จิน เหวิน** สมัยราชวงศ์โจว 1122-256 ก่อน ค.ศ.

(3) **เสี่ยว จ้วน** สมัยราชวงศ์ฉิน 221-206 ก่อน ค.ศ.

(4) **ลี่ ชู** สมัยราชวงศ์ฮั่น 206-220 ก่อน ค.ศ.

(5) **ไข่ ชู** ปลายสมัยราชวงศ์ฮั่น 220 ก่อน ค.ศ.-ปัจจุบัน

(6) **ฉ่าว ชู** เป็นการเขียนลี่ชูแบบหวัด

(7) **หัง ชู** เป็นการเขียนไข่ชูแบบหวัด

(8) **เจี่ยน ฮว่า จื้อ ไข่ ชู** เป็นอักษรจีนที่ถูกลดขีดในตัวให้น้อยลง

} ปัจจุบัน

– ตัวอย่างคำ

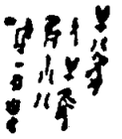	甲骨文	อักษรกระ- ดองกระดูก (ตีกตำบรรพ์)
	小篆	อักษร ต๋วน (3,000 ปี)
	隸書	อักษร ตี๋ (2,000 ปี)
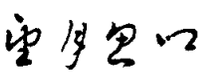	草書	อักษร หวัด (ปัจจุบัน)
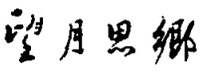	行書	บรรจงแกม หวัด (ปัจจุบัน)
	楷書	ตัวบรรจง (ปัจจุบัน)

คำอ่าน

wàng yuè sī xiāng วั่ง เวี่ย ซือ เซียง

ความหมาย

มองเห็นดวงจันทร์แล้วคิดถึงบ้านเกิด

2. โครงสร้างของตัวอักษรจีน（漢字的結構）

ลักษณะโครงสร้างของอักษรจีนมี 2 ประเภทดังนี้

2.1 อักษรเดี่ยว（獨體字）

ตัวอักษรเดี่ยวหมายถึงตัวอักษรที่มีลักษณะเป็นเอกเทศ เป็นตัวอักษรที่ได้วิวัฒนาการมาจากรูปภาพ ภาพหนึ่งภาพเป็นตัวอักษรจีนหนึ่งตัว ดังเช่น

人 大 山 水 木 上 (ดูหน้า 2, 3)

ตัวอักษรเดี่ยวเมื่อเปรียบเทียบกับตัวอักษรจีนทั้งหมดแล้วเป็นอักษรที่มีจำนวนมากกว่า ตัวอักษรเหล่านี้เป็นที่มาและเป็นพื้นฐานของตัวอักษรจีนประสมที่มีองค์ประกอบตั้งแต่ 2 ส่วนขึ้นไปซึ่งเป็นตัวอักษรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

2.2 อักษรประสม

ตัวอักษรประสมหมายถึงอักษรจีนที่มีองค์ประกอบตั้งแต่ 2 ส่วนขึ้นไป จัดกลุ่มตามลักษณะและโครงสร้างดังนี้

<u>ตัวอย่างลักษณะของอักษรจีนประสม</u> （合體字字型例子）

(1) อักษร–ความหมาย （會意字）

ตัวอักษรทุกส่วนมีความหมาย ดังตัวอย่าง

囚 qiú	(ฉิว)–นักโทษ	คนติดตะราง
囗	囗	wéi (เหวย) เขตแดน บริเวณ
人	人	rén (เหยิ่น) คน
伐 fá	(ฝา)–รุกราน	ใช้กำลังทหารรุกรานเพื่อนบ้าน
亻	人	rén (เหยิ่น) คน
戈	戈	gē (เกอ) อาวุธในสมัยโบราณ
休 xiū	(ซิว)–พักผ่อน	คนพิงอยู่ข้างต้นไม้
亻	人	rén (เหยิ่น) คน
木	木	mù (มู่) ต้นไม้

(2) อักษร-รูปเสียง （形聲字）

ตัวอักษรส่วนหนึ่งเป็นความหมาย และอีกส่วนหนึ่งเป็นเสียงอ่าน มีอยู่ 6 กลุ่ม ดังตัวอย่าง

1). ด้านซ้ายเป็นความหมายและด้านขวาเป็นเสียงอ่าน （左形右聲）

城	chéng	(เฉิ๋ง)	เมือง	
土	tǔ	(ถู่)	ดิน	
成	chéng	(เฉิ๋ง)		

2). ด้านซ้ายเป็นเสียงอ่านและด้านขวาเป็นความหมาย （右形左聲）

功	gōng	(กง)	ความพยายาม	ความดีความชอบ
工	gōng	(กง)		
力	lì	(ลี่)	กำลัง, แรง	

3). ด้านบนเป็นความหมายและด้านล่างเป็นเสียงอ่าน （上形下聲）

花	huā	(ฮวา)	ดอกไม้	
⺾	草	cǎo (ฉ่าว)	ต้นหญ้า	
化	huà	(ฮว่า)		

4). ด้านล่างเป็นความหมายและด้านบนเป็นเสียงอ่าน （下形上聲）

想	xiǎng	(เสี่ยง)	คิด	
相	xiāng	(เซียง)		
心	xīn	(ซิน)	หัวใจ จิตใจ	

5). ด้านในเป็นความหมายและด้านนอกเป็นเสียงอ่าน （內形外聲）

問	wèn	(เวิ่น)	ถาม	
門	mén	(เหมิน)		
口	kǒu	(โข่ว)	ปาก	

6). ด้านนอกเป็นความหมายและด้านในเป็นเสียงอ่าน (外形內聲)

病 bìng (ปิ้ง) ไม่สบาย เป็นไข้

疒 chuáng (ฉฺวง) ไม่สบาย

丙 bǐng (ปิ่ง)

ตัวอักษรรูปเสียงกลุ่มที่หนึ่งเป็นตัวอักษรที่มีจำนวนมากที่สุด และตัวอักษรจีนที่ใช้อยู่ปัจจุบัน ร้อยละ 80 เป็นตัวอักษรรูปเสียง

<u>ตัวอย่างโครงสร้างของอักษรจีนประสม</u>(合體字結構例子)

(1) อักษรที่มีองค์ประกอบส่วนบนกับส่วนล่าง(上下結構)

1). ด้านบนกับด้านล่างมีขนาดเท่ากัน (上下相等)

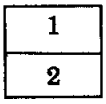

土 厶 去 qù (ชวี่) ไป

女 又 力 努 nǔ (หนู่) ขยัน พยายาม

2). ด้านบนเล็กด้านล่างใหญ่ (上小下大)

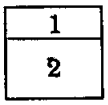

十 又 支 zhī (จื๋อ) ถอน

宀 亻 百 宿 sù (ซู่) ค้างคืน

3). ด้านบนใหญ่ด้านล่างเล็ก (上大下小)

曲 八 典 diǎn (เตี่ยน) พิธี พจนานุกรม

(2) อักษรที่มีองค์ประกอบด้านซ้ายกับด้านขวา(左右結構)

1). ด้านซ้ายกับด้านขวามีขนาดเท่ากัน (左右相等)

1	2	月	月朋	péng	(เผิง) เพื่อน
1	2 / 3	木	大 可椅	yǐ	(อี่) เก้าอี้
1 / 2	3	立	木 斤新	xīn	(ซิน) ใหม่

2). ด้านซ้ายเล็กด้านขวาใหญ่ (左小右大)

1	2	亻	也他	tā	(ทา) เขา

3). ด้านซ้ายใหญ่ด้านขวาเล็ก (左大右小)

1	2	堂	寸對	duì	(ตุ้ย) ถูก

(3) อักษรที่มีองค์ประกอบด้านในกับด้านนอก (內外結構)

1). ด้านในอยู่ตรงกลาง (內部在正中)

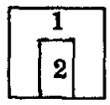

冂 ㄩ 同 tóng (ถอง) เหมือน

2). ด้านในอยู่ขวาบน (內部在右上)

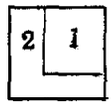

言 辶 這 zhè (เจ้อ) นี่

3). ด้านในอยู่ขวาล่าง (內部在右下)

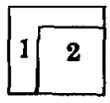

广 木床 chuáng (ฉฺวง) เตียง

3. วิธีการเขียนตัวอักษรจีน (寫漢字的方法)

3.1 เส้นต่าง ๆ ของอักษรจีน (漢字的筆劃)

3.1.1 เส้นพื้นฐานของอักษรจีน(基本筆劃)

(1) ขีดขวาง (橫) → 一 เช่น 二

(2) ขีดตรง (豎) ↓ 丨 เช่น 川

(3) จุด (點) ˇ 、 เช่น 下

(4) ขีดตวัดจากขวาลงไปทางซ้าย (撇) ↙ 丿 เช่น 人

(5) ขีดตวัดจากซ้ายลงไปทางขวา (捺) ↘ 乀 เช่น 入

(6) ขีดตวัดจากซ้ายขึ้นไปทางขวา (挑) ↗ 乀 เช่น 打

(7) ขีดเส้นตรงแล้วปลายตวัดขึ้นไปเป็นขอ (勾) 亅 亅 เช่น 小

3.1.2 การเปลี่ยนทิศทางเส้นของอักษรจีน (筆劃的變化)

(1) การเปลี่ยนทิศทางเส้นขวาง (橫的變化)

1). ขีดเส้นขวางหักมุมแล้วลากเส้นตรง (橫折豎) 乃 乃 เช่น 日

2). ขีดเส้นขวางหักมุมแล้วลากเส้นเฉียงไปทางซ้าย (横撇)

เช่น 田 ㇇ ㇇

(2) การเปลี่ยนทิศทางเส้นตรง (竪的變化)

1). ขีดเส้นตรงเฉียวไปทางซ้าย (斜竪) ↓ / เช่น 工

2). ขีดเส้นตรงหักมุมลากเส้นขวางไปทางขวา (竪橫折)

เช่น 山 ㄴ ㄴ

(3) การเปลี่ยนทิศทางจุด (點的變化)

1). จุดสั้น (短點) ˙ 、 เช่น 主

2). จุดยาว (長點) ˎ 、 เช่น 不

3). จุดเฉียงไปทางซ้าย (左斜點) ˊ ˊ เช่น 小

4). จุดเฉียงไปทางขวา (右斜點) ˋ 、เช่น 公

(4) การเปลี่ยนทิศทางเส้นตวัด (撇的變化)

1). เส้นตวัดขวาง (平撇) ↙ ノ เช่น 千

2). เส้นตวัดยางเฉียงจากขวาลงไปทางซ้าย (長斜撇) ↙ ノ เช่น木

3). เส้นตวัดสั้นเฉียงจากขวาลงไปทางซ้าย (短斜撇) ↙ ノ เช่น白

4). ขีดเส้นขวางหักมุมลากเส้นเฉียงตวัดลงไปทางซ้าย (橫撇)

เช่น 水 ㇇ ㇇

5). ขีดเส้นตวัดขวางลงไปทางขวา 2 ครั้งติดต่อกัน (橫折撇)

เช่น及 ㇇ ㇇

6). ขีดเส้นตวัดสั้นติดต่อกัน (短橫折撇) ㇇ ㇇ เช่น近

7). ขีดเส้นตวัดเฉียงลงไปทางซ้ายแล้วหัดมุมขีดเส้นไปทางขวา

(斜短折撇) ㇇ ㇇ เช่น 紅

8). ขีดเส้นตวัดลงไปทางซ้ายหักมุมลากเส้นตวัดลงไปทางขวา

(斜長折撇) 乀 乀 เช่น 女

(5) การเปลี่ยนทอศทางเส้นตวัดจากซ้ายไปทางขวา (捺的變化)

1). เส้นตวัดขวาง (橫捺) 乀 乀 เช่น 這

2). ขีดเส้นตวัดจากซ้ายเฉียงไปทางขวา (斜捺) 乀 乀 เช่น 又

(6) การเปลี่ยนทิศทางเส้นตวัดจากซ้ายล่างขึ้นไปทางขวา (挑的變化)

1). เส้นตวัดสั้น (短挑) ↗ ↗ เช่น 地

2). เส้นตวัดยาว (長挑) ↗ ↗ เช่น 拾

3). ลากเส้นตวัดจากซ้ายเฉียงไปทางขวาแล้วปลายตวัดเป็นขอ (捺挑)

乀 乀 เช่น 民

(7) การเปลี่ยนทิศทางเส้นปลายตวัดเป็นขอ (勾的變化)

1). ขีดเส้นตรงแล้วปลายตวัดเป็นขอ (豎勾) ↲ ↲ เช่น 小

2). ขีดเส้นขวางหักมุมลากเส้นตรงปลายตวัดเป็นขอ (橫豎勾)

เช่น 月 ⅃ ⅃

3). ขีดเส้นตรงหักมุมลากเส้นขวางปลายตวัดเป็นขอ (豎橫勾)

เช่น 己 ㄴ ㄴ

4). ขีดเส้นตรงหักมุมลากเส้นขวางหักมุมเฉียงลงมาทางซ้ายปลายตวัดเป็นขอ

(豎橫折勾) ㄅ ㄅ เช่น 弟

5). ขีดเส้นขวางจากซ้ายมาทางขวาปลายตวัดเป็นขอลงมา (橫勾)

一 ㇇ เช่น 軍

6). ขีดเส้นขวางหัดมุมเฉียงลงมาปลายตวัดเป็นขอ (橫折勾)

เช่น 刀 ⅃ ⅃

7). ขีดเส้นขวางหักมุมโค้งลงมาปลายตวัดเป็นขอ (豎折彎勾)

เช่น 九 乙 乙

8). ขีดเส้นขวางสั้นหักมุมลงมาแล้วลากเส้นโค้งลงมาปลายตวัดเป็นขอ

(横折彎勾) 乃 乃 เช่น 陳

9). ขีดเส้นโค้งลงมาปลายตวัดเป็นขอ (彎勾) 亅 亅 เช่น 了

10). ขีดเส้นตรงจากซ้ายเฉียงไปทางขวาปลายตวัดเป็นขอ (斜勾) 乀 乀

เช่น 我

11). ขีดเส้นโค้งจากซ้ายมาทางขวาปลายตวัดเป็นขอ (平勾) 乚 乚

เช่น 心

3.2 หลักการเขียนตัวอักษรจีนตามลำดับก่อนหลัง (漢字的筆劃順序)

เขียนเส้นขวางก่อนแล้วจึงเขียนเส้นตรง(先橫後豎) เช่น一十

(2) เขียนตวัดจากขวาลงไปทางซ้ายก่อนแล้วจึงตวัดจากซซ้ายลงไปทางขวา

(先撇後捺) เช่น丿 人

(3) เขียนจากบนมาล่าง (從上到下)เช่น土 去

(4) เขียนจากซ้ายไปขวา (從左到右) เช่น女 好

(5) เขียนข้างนอกก่อนแล้วจึงเขียนข้างใน (先外後內)เช่น 冂 用

(6) เขียนข้างนอกและข้างในแล้วจึงปิดเส้นที่อยู่ด้านล่าง(先外後裏再封口) เช่น 冂 國 國

(7) เขียนส่วนที่อยู่ตรากลางก่อนแล้วจึงเขียนส่วนที่อยู่ข้างซ้ายและข้างขวาทีหลัง

(先中間後左右) เช่น 美 學 學 學 學 學 學 學

(8) เขียนเส้นขวางก่อนแล้วจึงเขียนเส้นตวัด(先橫後撇) เช่น เช่น

(9) เขียนเส้นตวัดก่อนแล้วจึงเขียนเส้นขวาง (先撇後橫)เช่น

丿 ㇀ 牛 牛 生

(10) เขียนเส้นตวัดก่อนแล้วจึงเขียนเส้นตรง(先撇後豎) เช่น

丿 亻 亻 亻 你 你

3.3 ตัวอย่างวิธีเขียนอักษรจีน (例字寫法)

ตัวอักษรจีนประกอบด้วยเส้นต่าง ๆ ตามตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การยกปากกาในการเขียนเส้น จะนับเป็นหนึ่งขีดหรือหนึ่งเส้นของตัวอักษรจีน ดังตัวอย่าง

(1) อักษรจีนทั่วไป

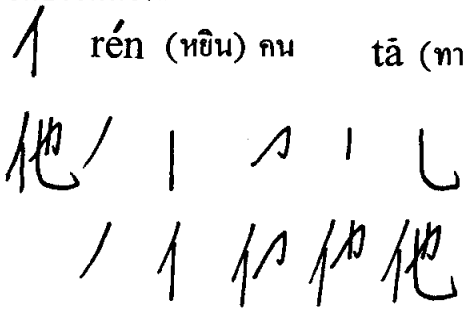

rén (หยิน) คน tā (ทา) เขา

他														

他														

們 men (เหมิน) พวก...

們													
們													

彳 chì (ชื่อ) เดินไปเดินมา

往 wǎng (หวั่ง) ไป

往													
往													

後 hòu (โฮ่ว) หลัง

後													
後													

手(扌) shǒu (โสู่ว) มือ

找 zhǎo (จ๋าว) หา

找													
找													

抱

bào (ป้าว) อุ้ม

抱														
抱														

犬(犭) quǎn (เฉวี่ยน) สุนัข

狗

gǒu โก่ว สุนัข

狗														
狗														

猴

hóu (โหว) ลิง

猴														
猴														

心(忄) xīn (ซิน) หัวใจ

快

kuài (ไค่ว) เร็ว

快														
快														

慢 màn (มั่น) ช้า

慢													
慢													

水(氵) shuǐ (สุ่ย) น้ำ

江 jiāng เจียง แม่น้ำ

江													
江													

海 hǎi (ไห่) ทะเล

海													
海													

木 mù (มู่) ไม้

枝 zhī (จือ) กิ่งไม้

枝													
枝													

板木 ノ丨フ
木 木 杉 板 板

bǎn (ปั๋น) กระดาน

板													
板													

土 tǔ (ถู่) ดิน

地 一 丨 ノ 丶 丨 乚
一 十 土 扌 扌 地 地

dì (ตี้) พื้น

地													
地													

塊 土 ノ 丨 フ 一 丨 一 ノ 乚 ㄴ 、
土 扌 扌 扌 扌 坤 坤 坤 塊 塊 塊

kuài (ไค่ว) ก้อน ชิ้น

塊													
塊													

口 kǒu (โข่ว) ปาก

吃 丨 フ 一 ノ 一 乙
丨 口 口 吃 吃

chī (ชื่อ) กิน

吃													
吃													

喝

hē (เฮอ) ดื่ม

喝														
喝														

日 rì (ยื่อ) วัน ดวงอาทิตย์

明

míng (หมิง) สว่าง

明														
明														

時

shí (สือ) เวลา ขณะ

時														
時														

目 mù (มู่) ตา

眼

yǎn (เอี่ยน) ตา

眼														
眼														

睡 shuì (ซุ่ย) นอน

女 nǚ (หนุ่ย) หญิง

她 tā (ทา) เขาผู้หญิง

媽 mā (มา) แม่

火 huǒ (หว่อ) ไฟ

烟 yān (เอี่ยน) ควัน บุหรี่

燈 dēng (เติง) โคมไฟ

燈													
燈													

衣 yī (อี) เสื้อ

被 pèi (เปย์) ผ้าห่ม

被													
被													

裙 qún (ฉวิน) กระโปรง

裙													
裙													

阝 fù (ฟู่) (อยู่ด้านซ้ายของอักษรจีน) มากมาย

陳 chén (เฉิน) นามสกุล เก่า

陳													
陳													

院 yuàn (เวี่ยน) ลานบ้าน คณะ

院														
院														

阝 yì (อี้) (อยู่ด้านขวาของอักษรจีน) เมือง

都 dū (ตู) เมือง

都														
都														

那 nà (น่า) นั่น

那														
那														

石 shí (สือ) หิน

破 pò (พ่อ) ขาด

破														
破														

碗石 wǎn (อ่วน) ชาม

碗													
碗													

禾 hé (เหอ) ต้นข้าว

和

和													
和													

種禾 zhòng (จ้อง) ปลูก

種													
種													

米 mǐ (หมี่) ข้าว

粉 fěn (เฝิ่น) แป้ง

粉													
粉													

糕米 gāo (กาว) ขนมโก๋

糕

糕

食 shí (สือ) กิน

飯 fàn (ฟั่น) ข้าว

飯

飯

餅食 bǐng (ปิ่ง) ขนมเปี๊ยะ

餅

餅

虫 chóng (ฉุอง) แมลง

蝕食 shí (สือ) สึกหรอ

蝕

蝕

蛙 wā (วา) กบ

言 yán (เยี๋ยน) ภาษา

說 shuō (ซฺวอ) พูด

請 qǐng (ฉิ่ง) เชิญ

足(疋) zú (จู๋) ขา

跟 gēn (เกิน) ตาม

跑 pǎo (ผ่าว) วิ่ง

車 chē (เชอ) รถ

輕 qīng (ชิง) เขา

輛 liàng (เลี่ยง) คัน ลักษณนาม

金 jīn (จิน) ทอง

錢 qián (เฉียน) เงิน ธนบัตร

銀 金

yín (อิ๋น) เงิน แร่โลหะ

銀														
銀														

糸 (糸) mì (มี่) ไหม

紅

hóng (หอง) แดง

紅														
紅														

紙 糸

zhǐ (จื่อ) กระดาษ

紙														
紙														

耳 ěr (เอ่อร์) หู

聽

tīng (ทิง) ฟัง

聽

聽

職 zhí (จื๋อ) ตำแหน่ง

職

職

刂 (刀) dāo (ตาว) มีด

别 bié (เปี๊ย) อย่า

别

别

到 dào (ต้าว) ถึง

到

到

力 lì (ลี่) แรง กำลัง

功 gōng (กอง) ความดีความชอบ

功														
功														

動 dòng (ต้อง) เคลื่อนไหว

動														
動														

攵 pū (พู) ตีเบาๆ

收 shōu (โซว) เก็บ รับ

收														
收														

敬 jìng (จิ้ง) นับถือ

敬														
敬														

欠 qiàn เชี่ยน เป็นหนี้

次 cì (ซื่อ) ครั้ง

次

次

歌 gē (เกอ) เพลง

歌

歌

戈 gē (เกอ) อาวุธโบราณชนิดหนึ่ง

我 wǒ (หว่อ) ฉัน

我

我

成 chéng (เฉิง) เสร็จ สำเร็จ

成

成

隹 zhuī (จุย) สัตว์ปีก

雞

雞 jī (จี) ไก่

難 nán (หนัน) ยาก

頁 yè (เอี้ย) หน้า ลักษณนาม

領 lǐng (หลิ่ง) นำ

頭 tóu (โถว) หัว ศีรษะ

亠 tóu (โถว) หัว บน

交 jiāo (เจียว) ส่ง คบ

交														
交														

亮 liàng (เลี่ยง) สว่าง

亮														
亮														

宀 mián (เหมียน) บ้าน

字 zì (จื้อ) อักษร

字														
字														

家 jiā (เจีย) บ้าน

家														
家														

穴 xuè (เซวี่ย) หลุม

穿 chuān (ชฺวน) สวมใส่

窗 chuāng (ชฺวง) หน้าต่าง

人 rén (เหยิน) คน

今 jīn (จิน) ปัจจุบัน

倉 cāng (ชัง) โกดัง

日 rì (ยื่อ) ดวงอาทิตย์ วัน

星 xīng (ซิง) ดาว

星														
星														

易 yì (อี้) ง่าย

易														
易														

草 cǎo (ฉ่าว) ต้น หญ้า

花 huā (ฮวา) ดอกไม้

花														
花														

茶 chá (ฉา) ชา

茶														
茶														

竹 zhú (จู๋) ไม้ไผ่

筆 bǐ (ปี๋) เครื่องเขียน

筆														
筆														

ปากกา

第 dì (ตี้) ลำดับที่

第														
第														

立 lì (ลี่) ยืน

音 yīn (อิน) เสียง

音														
音														

章 zhāng (จั๋ง) ตอน หมวด

章														
章														

雨 yǔ (หวี่) ฝน

電 diàn (เตี้ยน) ไฟฟ้า

電													
電													

雲 yún (หวิน) เมฆ

雲													
雲													

尸 shī (ชือ) ที่จอง ศพ

屋 wū (อู) บ้าน

屋													
屋													

尾 wěi (เหว่ย) หาง

尾													
尾													

广 ān (อัน) ลักษณะของบ้าน

店 diàn (เตี้ยน) ร้าน

店														
店														

座 zuò (จั้วอ) หลัง ลักษณนามของบ้าน

座														
座														

疒 chuáng (ฉวง) เป็นไข้ คนไข้นั่งพิง

病 bìng (ปิ้ง) ไม่สบาย

病														
病														

痛 tòng (ท่อง) เจ็บ ปวด

痛														
痛														

儿 rén (เหยิน) คน

先 xiān (เซียน) ก่อน

先														
先														

兄 xiōng (เซวียง) พี่ชาย

兄														
兄														

巾 jīn (จิน) ผ้า

布 bù (ปู้) ผ้า

布														
布														

幣 bì (ปี้) ธนาบัตร

幣														
幣														

土 tǔ (ถู่) ดิน

坐 zuò (จ้วอ) นั่ง

坐														
坐														

基 jī (จี) ฐาน

基														
基														

灬 (火) huǒ (หู่อ) ไฟ

煮 zhǔ (จู่) ต้ม

煮														
煮														

熱 rè (เย่อ) ร้อน

熱														
熱														

心 xīn (ซิน) หัวใจ

想 xiǎng (เสี่ยง) คิด

想														
想														

念 niàn (เนี่ยน) คิดถึง บ่น

念														
念														

皿 mǐn (หมิ่น) ภาชนะ

盤 pán (ผัน) จาน

盤														
盤														

盛 shèng (เชิ่ง) ใส่ รุ่งเรือง

盛														
盛														

辶 辵 chuò (ชุ่ว่อ) นั่งเรือ

遠 一 丨 一 丨 フ 一 ノ 𠂉 ノ 丶 ㇇ ㇇ 乚
一 十 土 ㄎ 吉 吉 吉 袁 袁 袁 遠 遠 遠 遠 yuǎn (เหวี่ยน) ไกล

遠													
遠													

通 フ 丶 丿 冂 一 一 丨 辶
ㄱ ㄅ 冂 勹 勹 勹 甬 通 tōng (ทอง) ผ่าน

通													
通													

走 zǒu (โจ่ว) เดิน

起 一 丨 一 丨 一 ノ 丶 フ 乚
一 十 土 ㄎ 卡 走 走 起 起 qǐ (ฉี่) ลุกขึ้น

起													
起													

趕 走 丶 フ 一 一 一 一 丨
走 走 起 起 起 起 起 趕 趕 gǎn (กั่น) ไล่

趕													
趕													

匚 xǐ (สี่) ของที่ใช้สำหรับปิดบัง

匹 pī (พี) ลักษณามของผ้าและม้า ไม้ ตัว

匹

匹

區 qū (ชวี) เขต ชื่อนามสกุล

區

區

冂 jiōng (เจวียง) ชานเมืองที่ค่อนข้างไกล

再 zài (ไจ้) อีก

再

再

兩 liǎng (เหลี่ยง) สอง

兩

兩

囗 wéi (เหวย) บริเวณ ร้อมลอบ

圓 yuǎn (เหวียน) กลม

圓														
圓														

國 guó (กว๋อ) ประเทศ

國														
國														

門 mén (เหมิน) ประตู

問 wèn (เวิ่น) ถาม

問														
問														

開 kāi (ไค) เปิด

開														
開														

(2) อักษรจีนที่มีลักษณะขีดพิเศษ

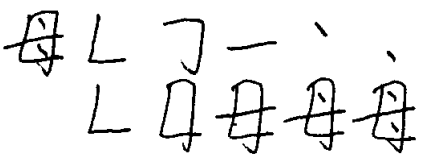

mǔ (หมู่) แม่

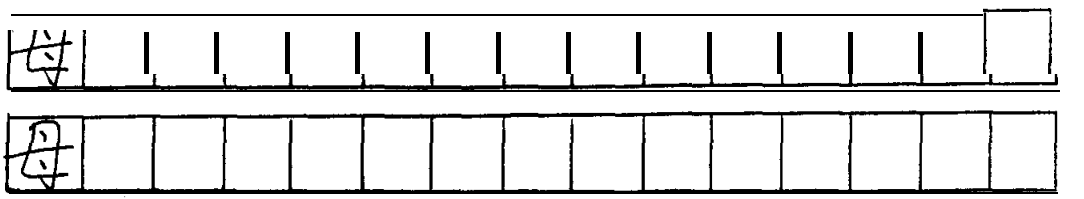

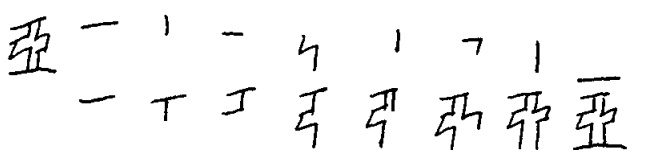

yà (เอี้ย) ที่รอง ที่สอง

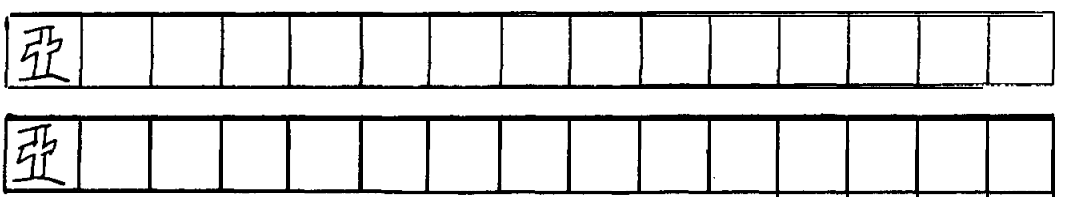

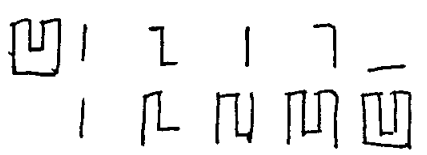

āo (อาว) หดหรือเว้าเข้าไป บุบลงไป

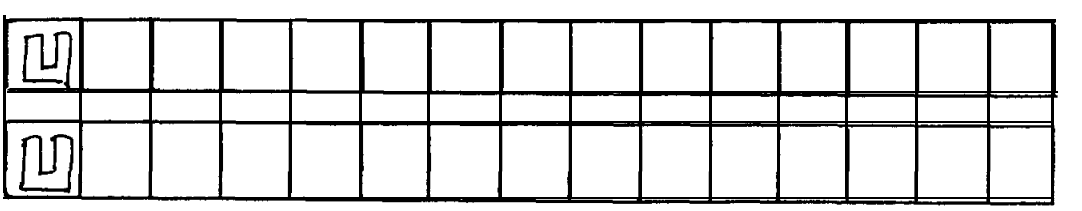

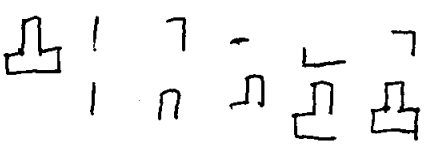

tú (ถู) นูน

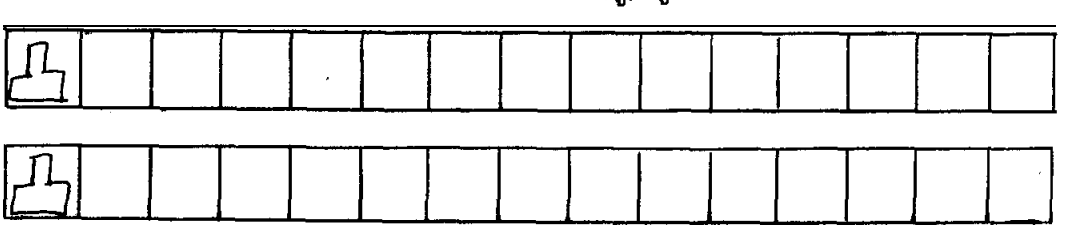

馬 mǎ (หม่า) ม้า

馬														
馬														

鳥 niǎo (เหนี่ยว) นก

鳥														
鳥														

帶 dài (ไต้) นำ พา

帶														
帶														

飛 fēi (เฟย) บิน

飛														
飛														

與 yǔ (หวี่) กับ

與													
與													

慶 qìng (ชิ่ง) ฉลอง

慶													
慶													

(3) อักษรจีนที่มีขีดสลับซับซ้อน (筆畫複雜的字)

齒 chǐ (ฉื่อ) ฟัน

齒													
齒													

蠅

蠅蠅蠅 yíng (อิ๋ง) แมลงวัน

蠅													
蠅													

龜

龜 guī (กุย) เต่า

龜													
龜													

齊 qí (ฉี) เรียบ ครบ

齊													
齊													

樂 lè (เล่อ) สุข

樂													
樂													

幫 bāng (ปัง) ช่วย

4. อักษรหลัก (部首)

อักษรหลักเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของอักษรจีน มีตำแหน่งอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของอักษรจีน เช่น อักษรหลัก口 日 口 木 อยู่ด้านซ้าย口 → 吃 อยู่ด้านบน 日 → 早 อยู่ด้านนอก 口 → 園 อยู่ด้านใน 木 → 床 ฯลฯ ถ้าเราศึกษาให้ละเอียดลึกซึ้ง จะสังเกตได้ว่าตัวอักษรที่ได้จัดอยู่ในแต่ละหลักนั้นส่วนมากจะมีความหมายเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในพจนานุกรมภาษาจีนมีอักษรหลักสองร้อยกว่าตัว จัดเป็น 2 ประเภทดังนี้

4.1 อักษรหลักที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรจีนสมบูรณ์ (成字部首)

(1) 乙	yǐ	(อี่)	ที่สอง	เช่น 九	jiǔ	(จิ่ว)	เก้า
(2) 刀	dāo	(ตาว)	มีด	" 分	fēn	(เฟิน)	แบ่ง
(3) 小	xiǎo	(เสี่ยว)	เล็ก	" 少	shǎo	(ส่าว)	น้อย
(4) 木	mù	(มู่)	ไม้	" 果	guǒ	(กว่อ)	ผลไม้
(5) 禾	hé	(เหอ)	ต้นข้าว	" 種	zhǒng	(จุ้ง)	ปลูก
(6) 舟	zhōu	(โจ๋ว)	เรือ	" 航	háng	(หัง)	การเดินเรือ
(7) 貝	bèi	(เป้ย)	เปลือกหอย	" 貴	guì	(กุ้ย)	แพง
(8) 金	jīn	(จิน)	ทอง	" 錶	biǎo	(เปี่ยว)	นาฬิกา
(9) 革	gé	(เก๋อ)	หนังสัตว์	" 鞋	xié	(เสี่ย)	รองเท้า
(10) 馬	mǎ	(หม่า)	ม้า	" 騎	qí	(ฉี)	ขี่
(11) 鳥	niǎo	(เหนี่ยว)	นก	" 鴨	yā	(เอีย)	เป็ด
(12) 黑	hēi	(เฮย)	ดำ	" 點	diǎn	(เตี่ยน)	จด
(13) 鼻	bí	(ปี๋)	จมูก	" 鼾	hān	(ฮัน)	เสียงกรน
(14) 鼓	gǔ	(กู่)	กลอง	" 鼙	pí	(ผี)	กลองใช้สำหรับตีในยามสงครามเพื่อปลุกเร้ากำลังใจทหาร
(15) 齒	chǐ	(ฉื่อ)	ฟัน	齡	líng	(หลิง)	อายุ

4. อักษรหลัก (部首)

อักษรหลักเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของอักษรจีน มีตำแหน่งอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของอักษรจีน เช่น อักษรหลัก 口 日 囗 木 อยู่ด้านซ้าย 口 → 吃 อยู่ด้านบน 日 → 早 อยู่ด้านนอก 囗 → 園 อยู่ด้านใน 木 → 床 ฯลฯ ถ้าเราศึกษาให้ละเอียดลึกซึ้ง จะสังเกตได้ว่าตัวอักษรที่ได้จัดอยู่ในแต่ละหลักนั้นส่วนมากจะมีความหมายเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในพจนานุกรมภาษาจีนมีอักษรหลักสองร้อยกว่าตัว จัดเป็น 2 ประเภทดังนี้

4.1 อักษรหลักที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรจีนสมบูรณ์ (成字部首)

(1) 乙	yǐ	(อี่)	ที่สอง	เช่น 九	jiǔ	(จิ่ว)	เก้า
(2) 刀	dāo	(ตาว)	มีด	" 分	fēn	(เฟิน)	แบ่ง
(3) 小	xiǎo	(เสี่ยว)	เล็ก	" 少	shǎo	(ส่าว)	น้อย
(4) 木	mù	(มู่)	ไม้	" 果	guǒ	(กว่อ)	ผลไม้
(5) 禾	hé	(เหอ)	ต้นข้าว	" 種	zhòng	(จุ้ง)	ปลูก
(6) 舟	zhōu	(โจ๋ว)	เรือ	" 航	háng	(หัง)	การเดินเรือ
(7) 貝	bèi	(เป้ย)	เปลือกหอย	" 貴	guì	(กุ้ย)	แพง
(8) 金	jīn	(จิน)	ทอง	" 錶	biǎo	(เปี่ยว)	นาฬิกา
(9) 革	gé	(เก๋อ)	หนังสัตว์	" 鞋	xié	(เสีย)	รองเท้า
(10) 馬	mǎ	(หม่า)	ม้า	" 騎	qí	(ฉี)	ขี่
(11) 鳥	niǎo	(เหนี่ยว)	นก	" 鴨	yā	(เอีย)	เป็ด
(12) 黑	hēi	(เฮย)	ดำ	" 點	diǎn	(เตี่ยน)	จด
(13) 鼻	bí	(ปี๋)	จมูก	" 鼾	hān	(ฮัน)	เสียงกรน
(14) 鼓	gǔ	(กู่)	กลอง	" 鼙	pí	(ผี)	กลองใช้สำหรับตีในยามสงครามเพื่อปลุกเร้ากำลังใจทหาร
(15) 齒	chǐ	(ฉื่อ)	ฟัน	" 齡	líng	(หลิง)	อายุ

(16) 龍 lóng (หลง) มังกร เช่น 龕 (kān) คัน หิ้นสำหรับวางพระหรืออัฐิ

(17) 龠 yuè (เอี้ย) เครื่องดนตรีโบราณชนิดหนึ่ง มีลักษณะคล้ายขลุ่ย เช่น 龢 xié (เสีย) ความกลมกลืนของเสียงดนตรี

4.2 อักษรหลักที่มีลักษณะไม่เป็นตัวอักษรจีนสมบูรณ์ (不成字部首)

(1) 亅 jué (เจวี๋ย) ตาขอ เช่น 事 shì (ซื่อ) ธุระ

(2) 冂 jiōng (เจวียง) ชานเมืองที่ค่อนข้างไกล เช่น 再 zài (ไจ้) อีก

(3) 彳 chì (ชื่อ) เวลาเดินเท้าซ้ายก้าวไปข้างหน้า เช่น 後 hòu (โฮ่ว) หลัง

(4) 爿 bàn (ปั้น) ด้านซ้ายของไม้ที่ถูกผ่าออกเป็น 2 ชิ้น เช่น 牆 qiáng (เฉียง) กำแพง

(5) 皿 mǐn (หมิ่น) ภาชนะ เช่น 盒 hé (เหอ) กล่อง

(6) 襾 yà (เอี้ย) ปิดซ้ำ เช่น 覆 fù (ฟู่) ซ้ำ

(7) 豸 zhì (จื้อ) สัตว์สี่เท้า เช่น 貓 māo (มาว) เมียว

(8) 隹 zhuī (จุย) สัตว์ปีก เช่น 隻 zhī (จื๊อ) ตัว

(9) 髟 biāo (เปียว) ผมยาว เช่น 髮 fǎ (ฝ่า) ผม

อักษรหลักที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรจีนสมบูรณ์มีจำนวนมากกว่าอักษรหลักที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรจีนไม่สมบูรณ์

5. ตัวอย่างการจัดกลุ่มอักษรจีน (漢字分析示範)

จากอักษรจีนที่ได้ศึกษามา เราสามารถจัดเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

5.1 อักษรจีนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน (同類字)

ได้แก่อักษรจีนที่อยู่ในอักษรหลักกลุ่มเดียวกัน ดังตัวอย่าง

ให้เขียนอักษรจีนจากอักษรหลักต่อไปนี้ **(看部首寫漢字)**

(1) 土 tǔ (ถู่) ดิน 3 ขีด

土 土 土 เช่น 在 zài (ไจ้) อยู่ 6 ขีด

去 qù (ชวี่) ไป 5 ขีด

堂 táng (ถัง) ห้องโถง 11 ขีด

(2) 女 nǚ (หนุ่ย) หญิง 3 ขีด

女 女 女 เช่น 如 rú (หยู) สม 6 ขีด

妹 mèi (เม่ย) น้องสาว 8 ขีด

妻 qī (ชี) ภรรยา 8 ขีด

(3) 囗 wéi (เหวย) บริเวณ 3 ขีด

囗 囗 囗 เช่น 回 huí (หุย) กลับ 6 ขีด

圖 tú (ถู) ภาพ 14 ขีด

園 yuán (เหวียน) สวน 13 ขีด

(4) 口 kǒu (โข่ว) ปาก 3 ขีด

口 口 口 เช่น 呆 dāi (ไต) งง 7 ขีด

喝 hē (เฮอ) ดื่ม 13 ขีด

告 gào (ก้าว) บอก 7 ขีด

(5) 日 rì (ยื่อ) ดวงอาทิตย์ วัน 4 ขีด

日 日 日 เช่น 明 míng (หมิง) สว่าง 8 ขีด

晚 wǎn (อ่วน) สาย, กลางคืน 12 ขีด

時 shí (สื่อ) เวลา 10 ขีด

(6) 欠 qiàn (เชี่ยน) เป็นหนี้ 4 ขีด

欠 欠 欠 เช่น 欺 qī (ชี) รังแก 12 ขีด

款 kuǎn (ข่วน) เงิน 11 ขีด

歇 xiē (เซี่ย) หยุดพัก 14 ขีด

(7) 文 pū (พู) ตีอย่างเบา ๆ 4 ขีด

文 文 文 เช่น 改 gǎi (ไก่) แก้ 7 ขีด

救 jiù (จิ้ว) ช่วยชีวิต 11 ขีด

數 shù (ซู่) นับ 11 In

(8) 廴 yǐn (อิ่น) เดินทางไกล 3 ขีด

廴 廴 廴 เช่น 廷 tíng (ถิง) สำนัก 7 ขีด

延 yán (เอี๋ยน) ยืด 8 ขีด

建 jiàn (เจี้ยน) สร้าง 9 ขีด

(9) 走 chuò (ชว่อ) นั่งเรือ 辶

走 อักษรตัวนี้นับ 7 ขีด แต่ถ้าเป็นอักษรข้าง 辶 นับ 4 ขีด

辶 辶 辶 เช่น 近 jìn (จิ้น) ใกล้ 8 ขีด

送 sòng (ซ่อง) ส่ง 10 ขีด

這 zhè (เจ้อ) นี้ นี่ 11 ขีด

(10) 走 zǒu (โจ่ว) เดิน 7 ขีด

走 走 走 เช่น 起 qǐ (ฉี่) ขึ้น 10 ขีด

超 chāo (ชาว) เกิน เหนือกว่า

趕 gǎn (กั่น) ไล่ 14 ขีด

(11) 心 xīn (ซิน) หัวใจ 忄

心 อักษรตัวนี้นับ 4 ขีด แต่ถ้าเป็นอักษรข้าง 忄 นับ 3 ขีด

怕 怕 怕 เช่น 性 xìng (ซิ่ง) เพศ 8 ขีด

怕 pà (พ่า) กลัว 8 ขีด

情 qíng (ฉิง) ความสัมพันธ์ 11 ขีด

(12) 手 shǒu (โสู่ว) มือ 扌

手 อักษรตัวนี้นับ 4 ขีด แต่ถ้าเป็นอักษรข้าง 扌 นับ 3 ขีด

扌 扌 扌 เช่น 扔 rēng (หยิง) โยง 5 ขีด

拉 lā (ลา) ลึง ลาก 8 ขีด

掃 sǎo (ส่าว) กวาด 8 ขีด

(13) 木 mù (มู่) ไม้ 4 ขีด

木 木 木 เช่น 村 cūn (ชุน) หมู่บ้าน 7 ขีด

枝 zhī (จื๋อ) กิ่งไม้ 8 ขีด

樹 shù (ชู่) ต้นไม้ 16 ขีด

(14) 草 cǎo (ฉ่าว) ต้นหญ้า ⺾

草 อักษรตัวนี้นับ 10 ขีด แต่ถ้าเป็นอักษรข้าง ⺾ นับ 4 ขีด

⺾ ⺾ ⺾ เช่น 茶 chá (ฉา) ชา 10 ขีด

葉 yè (เอี๊ย) ใบ 13 ขีด

菜 cài (ไช่) ผัก 12 ขีด

(15) 竹 zhú (จู๋) ไม้ไผ่ 𥫗

竹 อักษรตัวนี้นับ 6 ขีด และถ้าเป็นอักษรข้าง 𥫗 ก็นับ 6 ขีดเหมือนกัน

𥫗 𥫗 𥫗

เช่น 筆 bǐ (ปี) เครื่องเขียน ปากกา 12 ขีด

簿 bù (ปู้) สมุด 19 ขีด

籃 lán (หลัน) ตะกร้า 21 ขีด

(16) 示 shì (ซื่อ) แสดง 礻

示 อักษรตัวนี้นับ 5 ขีด แต่ถ้าเป็นอักษรข้าง 礻 นับ 4 ขีด

礻 礻 礻 เช่น 祖 zǔ (จู๋) บรรพบุรุษ 9 ขีด

祝 zhù (จู้) อวยพร 9 ขีด

福 fú (ฝู) บุญวาสนา 13 ขีด

(17) 衣 yī (อี) เสื้อ 衤

衣 อักษรตัวนี้นับ 6 ขีด แต่ถ้าเป็นอักษรข้าง 衤 นับ 5 ขีด

衤 衤 衤 เช่น 衫 shān (ซู้น) เสื้อ 8 ขีด

裙 qún (ฉวิ<u>น</u>) กระโปรง 12 ขีด

褲 kù (คู่) กางแกง 15 ขีด

(18) 言 yán (เอี๋ยน) ภาษา 7 ขีด

言 言 言 เช่น 計 jì (จี้) แผน 9 ขีด

記 jì (จี้) จำ 10 ขีด

試 shì (ซื่อ) สอบ ทดลอง 13 ขีด

(19) 足 zú (จู๋) ขา 足 7 ขีด

อักษรตัวนี้ถ้าเป็นอักษรข้างขีดสุดท้าย ต้องเขียนเป็นเส้นตรง

足 足 足 เช่น 路 lù (ลู่) ถนน 13 ขีด

跳 tiào (เที่ยว) กระโดด 13 ขีด

踢 tī (ที) แตะ 15 ขีด

(20) 金 jīn (จิน) ทอง 8 ขีด

金 金 金

เช่น 銅 tóng (ถอง) ทองแดง 14 ขีด

銀 yín (อิ๋น) โลหะเงิน 14 ขีด

鐵 tiě (เถี่ย) เหล็ก 21 ขีด

<u>ใช้อักษรจีนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันสร้างคำ</u> **(用同類字組詞)**

(1) 衫 褲 衣 เช่น

白衫 bǎi shān (ไป่ ซัน) เสื้อขาว

長褲 cháng kù (ฉัง คู่) กางเกงขาวยาว

(2) 記 試 言 เช่น

記事 jì shì (จี้ ซื่อ) บันทึกเรื่องราว

考試 kǎo shì (ข่าว ซื่อ) สอบ

(3) 別 到 刀 เช่น

分別 fēn bié (เฟิน เปี๋ย) จากกัน

到了 dào lē (ต้าว เลอ) ถึงแล้ว

(4) 跑 跳 足 เช่น

賽跑 sài pǎo (ไซ่ ผ่าว) แข่งวิ่ง

跳高 tiào gāo (เที่ยว กาว) กระโดดสูง

(5) 去 在 土 เช่น

不去 bú qù (ปู๋ ชวี่) ไม่ไป

在家 zài jiā (ไจ้ เจีย) อยู่บ้าน

(6) 花 茶 草 เช่น 種花 zhòng huā (จ้อง ฮวา) ปลูกต้นไม้

喝茶 hē chá (เฮอ ฉ๋า) ดื่มน้ำชา

(7) 宿 家 宀 เช่น 寄宿 jì sù (จี้ ซู่) อยู่หอ (พักอยู่หอพัก)

回家 huí jiā (หุย เจีย) กลับบ้าน

(8) 看 着 目 เช่น 看書 kàn shū (คัน ซู) อ่านหนังสือ

坐着 zuò zhē (จ้วอ เจ๋อ) นั่งอยู่

(9) 近 進 辶 เช่น 近來 jìn lái (จิ้น ไหล) เมื่อเร็ว ๆ นี้

進來 jìn lái (จิ้น ไหล) เข้ามา

(10) 延 建 廴 เช่น 延長 yán cháng (เอี๋ยน ฉั่น) ยืดให้ยาว

建築 jiàn zhù (เจี้ยน จู้) ก่อสร้าง

5.2 อักษรจีนที่อยู่ในกลุ่มใกล้เคียงกัน (相似字)

ได้แก่อักษรจีนที่มีส่วนหนึ่งเหมือนกัน แต่ไม่ใช่อักษรหลักกลุ่มเดียวกัน ดังตัวอย่าง ให้เขียนอักษรหลักจากอักษรข้างต่อไปนี้ (看偏旁寫部首)

(1) 工 gōng (กอง) งาน 3 ขีด

工工工 เช่น 功 gōng (กอง) ความดีความชอบ 5 ขีด

江 jiāng (เจียง) แม่น้ำ 6 ขีด

紅 hóng (หง) สีแดง 9 ขีด

(2) 也 yě (เอี๋ย) ก็ 3 ขีด

也 也 也 เช่น 他 tā (ทา) เขา 5 ขีด

地 dì (ตี้) พื้นดิน 6 ขีด

池 chí (ฉื่อ) สระน้ำ 6 ขีด

(3) 子 zǐ (จื่อ) ลูก

子子子 เช่น 仔 zǐ (จื่อ) ลูก 5 ขีด

好 hǎo (ห่าว) ดี 6 ขีด

李 lǐ (หลี่) ลูกพลับ(ผลไม้จีนชนิดหนึ่ง) 7 ขีด

(4) 巴 bā (ปา) 4 ขีด

เป็นคำสร้อยมีตำแหน่งอยู่หน้าคำหรือหลังคำ เช่น

อยู่หน้าคำ 巴掌 bā zhǎng (ปา จั่ง) ฝ่ามือ

อยู่หลังคำ 尾巴 wěi bā (เหว่ย ปา) หาง

巴巴巴 เช่น 把 bǎ (ป่า) ถือ เอา 7 am

肥 féi (เฝย) อ้วน 8 ขีด

爸 bā (ปา) พ่อ 8 am

(5) 欠 qiàn (เชี่ยน) เป็นหนี้ 4 ขีด

欠欠欠 เช่น 次 cì (ซื่อ) ครั้ง 6 ขีด

吹 chuī (ชุย) เป่า 7 ขีด

炊 chuī (ชุย) หุง นึ่ง 8 ขีด

(6) 反 fǎn (ฝั่น) ตรงกันข้าม 4 ขีด

反反反 เช่น 板 bǎn (ปั่น) กระดาน 8 ขีด

飯 fàn (ฟั่น) ข้าว 12 ขีด

返 fǎn (ฝั่น) กลับ 8 ขีด

(7) 包 bāo (ปาว) ห่อ 5 ขีด

包包包 เช่น 抱 bào (ป้าว) อุ้ม 8 ขีด

炮 pào (พ่าว) ปืนใหญ่ 9 ขีด

飽 bǎo (ป่าว) อิ่ม 13 ขีด

(8) 立 lì (ลี่) ยืน 5 ขีด

立立立

เช่น 位 wèi (เว่ย) ท่าน (ลักษณนาม) 7 ขีด

拉 lā (ลา) ดึง ลาก 8 ขีด

粒 lì (ลี่) เม็ด 11 ขีด

(9) 占 zhàn (จั้น) ยึด 5 ขีด

占占占

เช่น 站 zhàn (8 , ยืน 10 an

貼 tiē (เทีย) ติด ปะ 12 ขีด

點 diǎn (เตี่ยน) จุด 17 ขีด

(10) 古 gǔ (กู่) โบราณ 5 ขีด

古古古 เช่น 估 gǔ (กู่) คาด ประมาณ 7 ขีด

故 gù (กู้) สาเหตุ 9 ขีด

姑 gū (กู) อาผู้หญิง 8 ขีด

(11) 且 qiě (เฉีย) และ...ด้วย 5 ขีด

且且且 เช่น 祖 zǔ (จู่) บรรพบุรุษ 9 ขีด

粗 cū (ซู) หยาบ 11 ขีด

組 zǔ (จู่) กลุ่ม 11 ขีด

(12) 主 zhǔ (จู่) เจ้าของ 5 ขีด

主主主 เช่น 住 zhù (จู้) อาศัย 7 ขีด

往 wǎng (อ่วง) ไป 8 ขีด

柱 zhù (จู้) เสา 9 ขีด

(13) 正 zhèng (เจิ้ง) ตรง ถูกต้อง 5 ขีด

正正正

เช่น 征 zhēng (เจิ้ง) ออกศึก 8 ขีด

政 zhèng (เจิ้ง) การเมือง 9 ขีด

症 zhèng (เจิ้ง) อาการของไข้ 10 ขีด

(14) 合 hé (เหอ) รวม 6 ขีด

合合合

เช่น 拾 shí (สือ) เก็บ 9 ขีด

恰 qià (เชี่ย) พอดี 9 ขีด

拿 ná (หนา) ถือ เอา หยิบ 10 ขีด

(15) 艮 gèn (เกิ้น) กำหนด 6 ขีด

艮艮艮

เช่น 很 hěn (เหิ่น) ...มาก 9 ขีด

跟 gēn (เกิน) ตาม 13 ขีด

銀 yín (อิ๋น) โลหะเงิน 14 ขีด

(16) 良 liáng (เหลียง) ดี งาม 7 ขีด

良良良 เช่น 娘 niáng (เหนียน) แม่ 10 ขีด

浪 làng (ลั่ง) คลื่นทะเล 10 ขีด

狼 láng (หลัง) สุนัขจิ้งจอก 10 ขีด

(17) 言 yán (เอี๋ยน) ภาษา 7 ขีด

言言言 เช่น 信 xìn (ซิ่น) จดหมาย เชื่อ g In

這 zhè (เจ้อ) นี่ นี้ 11 ขีด

講 jiǎng (เจี่ยง) เล่า พูด 17 in

(18) 青 qīng (ชิง) เขียว 8 ขีด

青青青 เช่น 清 qīng (ชิง) ใส สะอาด 11 ขีด

精 jīng (จิง) ยอด ส่วนที่ดีที่สุด 14 ขีด

請 qǐng (ฉิ่ง) เชิญ โปรด 15 In

(19) 奇 qí (ฉี) ประหลาด 8 ขีด

奇奇奇

เช่น 寄 jì (จี้) ส่ง 11 In

椅 yǐ (อี่) เก้าอี้ 12 ขีด

騎 qí (ฉี) ขี่ 18 ขีด

(20) 監 jiān (เจียน) ตรวจสอบ ควบคุม ตาราง 15 ขีด

監監監

เช่น 藍 lán (หลัน) สีน้ำเงิน 19 ขีด

籃 lán (หลัน) ตะกร้า 21 ขีด

襤 lán (หลัน) เสื้อขาดลุ่ย 20 ขีด

ใช้อักษรจีนที่อยู่ในกลุ่มใกล้เคียงกันสร้างคำ（用相似字組詞）

(1)	叫 收	เช่น	叫他	jiào tā	(เจี้ยว ทา)	เรียกเขา
			收錢	shōu qián	(โซ่ว เฉียน)	เก็บเงิน
(2)	明 朋	เช่น	明白	míng bǎi	(หมิง ไป่)	เข้าใจ
			朋友	péng yǒu	(เผิง อิ่ว)	เพื่อน
(3)	祝 視	เช่น	祝福	zhù fú	(จู้ ฝู)	อวยพร
			近視	jìn shì	(จิ้น ซื่อ)	สายตาสั้น
(4)	找 我	เช่น	找誰	zhǎo shéi	(จ่าว เสย)	หาใคร
			我們	wǒ men	(หว่อ เมิน)	พวกเรา
(5)	板 飯	เช่น	黑板	hēi bǎn	(เฮย ปั่น)	กระดานดำ
			煮飯	zhǔ fàn	(จู่ ฟั่น)	หุงข้าว
(6)	郊 跤	เช่น	郊外	jiāo wài	(เจียว ว่าย)	ชานเมือง
			摔跤	shuāi jiāo	(ไซว เจียว)	เล่นยิวโร

(7) 練 鍊 เช่น

練習 liàn xí (เลี่ยน สี) ฝึกหัด

金鍊 jīn liàn (จิน เลี่ยน) สร้อยทอง

(8) 森 禁 เช่น

森林 sēn lín (เซิน หลิน) ป่าไม้

禁止 jìn zhǐ (จิ้น จื๋อ) ห้าม

(9) 要 票 เช่น

要去 yào qù (เอี้ยว ชวี่) จะไป

票價 piào jià (เพี่ยว เจี้ย) ราคาตั๋ว

(10) 問 間 เช่น

問題 wèn tí (เวิ่น ถี) ปัญหา

房間 fáng jiān (ฝัง เจียน) ห้อง